

UREDNIŠTVO

[Follow @spletnamladina](#)

20. 6. 2021 | KULTURA

Nedeljska poezija #70

Glorjana Veber: pesem iz zbirke Razkošje

V rubriki Nedeljska poezija vsak teden objavljamo pesem po našem izboru iz pesniške zbirke slovenske avtorice ali avtorja, izdane v zadnjih letih. Tokrat pesem **Glorjane Veber** iz zbirke Razkošje.

Avtentika

Nikoli več ne bo človeka, kot si ti,

ne s takšnim obrazom in kožo,

ne s tvojim življenjem. Ne bo ga.

Tako pravi narava o obliki,

o tvojem telesu, o tem, kako ljubiš

in hodiš po poti, tvoja je,

nihče ne more ponoviti korakov,

zapeti pesmi s tvojim glasom.

Jo slišiš, v njej si neponovljiv,

toliko kot je neponovljiv nekdo drug.

Ne, ne moreš se primerjati z mano,

kot se jaz ne morem s tabo,

z nikomer se ne moreva izmeriti,

najina primerjava brsti v različnost.

*Si tiha edinstvenost, iz katere raste življenje,
teče reka, se raztegne val, prah objame cesto,
mravlje v travi me žgečkajo, si predstavljaš,
svet izgine in ti si karkoli, tako se prebujam
sleherno jutro, brez primerjave me lepota zruši
v zrno peska, nosi ga zrak, pretaka se z vodo,
odseva svetlobo, da naposled drobec
postane tekočina, na poti do morja
v njej objame goro, jo vrne v pesek,
ob obali jo slišim, goro, ki prebiva,
v kapljah morjá, gora mi kot polito sonce
teče z oči.*

*Kako zelo nemogoče je biti od česa oddaljen,
kjerkoli stojiš, hodiš in slišiš, je vzpetina, je tempelj,
drevo in v njem morje, tako enkratno, da niti ti ali jaz,
brezpogojno različna, ne slišiva, ne doživljava
ali bereva enako, smešno, kako trdno pravijo,
da so ponovljena vprašanja ista,
zastavljajo jih pa edinstveno različni ljudje,
kako naj potem na isto vprašanje
različnim spraševalcem odgovorim enako?*

*Ne, ne moreva biti posebna, posebnost umira
iz primerjave, nadvladuje in si podreja, je kot nasilje
in beda, ne ve, kaj bi s sabo, kot ambicioznost, trda
in hladna, ne ve, kaj so mehkoba, radost in hvaležnost,
mora se boriti, truditi, ne znam tega, sem travnik,
sem čipka, ko življenje raztrga obleko, sem divjad
in mir v divjih očeh, diamant ali premog,
res ni razlike, plešem z izvorom, roke žarijo,
iz telesa uhaja svetloba, sem prostor za zemljo,
iz njega se umaknem, čas, ki ga ni in je vedno bil,
smejim se in gugam, potujem brez premika,*

*tudi cvetovi ne potrebujejo boja,
v njih že pred jutrom prebiva žarek.*

Glorjana Veber: Razkošje

Center za slovensko književnost, 2020

Cena: 20 €

[Povezava do nakupa >>](#)